

Wzorzec FCI nr 199 /03.11.1999/, wersja angielska

CIRNECO DELL'ETNA
(Cirneco dell'Etna)

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Włochy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
27.11.1989.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski, zwłaszcza do polowania na dzikie króliki.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 7 Pierwotne psy myśliwskie.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Klasyczne badania nad rasami psów rozproszonymi w basenie Morza Śródziemnego doprowadziły do wniosku, iż cirneco dell'Etna wywodzi się od starożytnych psów myśliwskich, hodowanych w dolinie Nilu w tym samym czasie, co psy faraona, przybyłe na Sycylię z Fenicjanami. Współcześni badacze opowiadają się jednak za nową koncepcją, zgodnie z którą [cirneco dell'Etna] to rodzimie sycylijska rasa, pochodząca dokładnie z okolic w pobliżu Etny. Monety i ryciny dowodzą niezbicie, iż cirneco żyły w tych regionach na wiele stuleci przed naszą erą.

WRAŻENIE OGÓLNE: Pies w typie pierwotnym, o eleganckiej i smukłej sylwetce, średniego wzrostu, nie toporny, [lecz] mocny i silny. O nieco wydłużonym ciele, lekkiej budowy; jego ciało wpisuje się w kwadrat; szata delikatna.

ISTOTNE PROPORCJE:

- Długość tułowia odpowiada wysokości w kłębie (kwadratowa budowa).
- Głębokość klatki piersiowej wynosi nieco mniej, niż odległość od podłoża do łokcia.
- Długość kufy nie osiąga połowy długości głowy (stosunek czaszki do kufy wynosi 10:8, lecz preferowane są psy, u których długość kufy osiąga długość czaszki).

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Pies myśliwski, przystosowany do trudnego terenu, odpowiedni zwłaszcza do polowania na dzikie króliki; obdarzony dużym temperamentem, jest jednocześnie łagodny i czuły.

GŁOWA :

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka: Podłużnie owalnego kształtu; górne linie czaszki i kufy są bardzo nieznacznie rozbieżne lub równoległe. Górny profil czaszki jest tak delikatnie wypukły, że aż wydaje się niemal płaski; szerokość czaszki między łukami jarzmowymi nie może przekraczać połowy długości głowy; łuki brwiowe nie bardzo wystające; bruzda czołowa tylko delikatnie zaznaczona; grzebień potyliczny i guz potyliczny nieznacznie wykształcone.

Stop: Dobrze zaznaczony; tworzy kąt 140°.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Raczej prostokątnego kształtu; dosyć duży; jego kolor odpowiada kolorowi szaty (raczej ciemnoorzechowy, jasnoorzechowy, cielistego koloru).

Kufa: Długość kufy stanowi przynajmniej 80% długości czaszki; jej głębokość lub wysokość (mierzona pośrodku kufy) osiąga przynajmniej jej właściwą długość; jej szerokość (mierzona pośrodku kufy) stanowi mniej, niż połowę jej długości. Zatem kufa jest spiczasta, o prostej górnej linii pyska; jej dolny boczny profil wyznacza żuchwa.

Wargi: Delikatne, cienkie i napięte, zaledwie zakrywające zęby żuchwy. Słabo widoczna śluzówka w kąciku warg.

Szczeka i żuchwa oraz uzębienie: Szczeka i żuchwa normalnie wykształcone, choć nie wydają się mocne; żuchwa delikatnie wykształcona, z cofniętym podbródkiem. Siekacze, ustawione prostopadle w szczęce i żuchwie, są idealnie ustawione w linii i dopasowane. Zęby dobrze wykształcone i kompletne; zgryz nożycowy.

Policzki: Płaskie.

Oczy: Oczy, które wydają się dosyć małe, są koloru ochry, nie przesadnie ciemne, bursztynowe lub nawet szare, nigdy zaś brązowe

czy ciemnoorzechowe. Usytuowane bocznie. Łagodny wyraz. Owального kształtu, o pigmentacji obwódek oczu odpowiadającej kolorowi nosa.

Uszy: Osadzone dosyć wysoko i blisko siebie, stojące i sztywne; małżowina ustawiona do przodu; trójkątnego kształtu, o wąskich koniuszkach, nie mogą być cięte. Długość uszu stanowi nie więcej, niż połowę długości głowy.

SZYJA: Górny profil mocno łukowaty (wypukły). Długość szyi równa długości głowy. W kształcie [szyja] przypomina ścięty stożek; widoczne mięśnie, zwłaszcza wzdłuż karku. Skóra delikatna i napięta, ściśle przylegająca; bez podgardla.

TULÓW:

Górna linia: Prosta, opadająca łagodnie od kłębu ku zadowi.

Kłab: Uniesiony ponad linię grzbietu; wąski, ze względu na zbieżność łopatek; połączony harmonijnie z szyją, tworząc nieprzerwaną linię.

Grzbiet: Prosta górna linia, z umiarkowanie rozwiniętymi mięśniami; długość odcinka piersiowego stanowi trzykrotność długości odcinka lędźwiowego.

Lędźwie: Długość lędźwi osiąga ok. 1/5 wysokości w kłębie, natomiast szerokość lędźwi bliska jest ich długości. Mięśnie krótkie i słabo widoczne, ale mocne.

Zad: Płaska górna linia; kąt nachylenia względem poziomu sięga ok. 45°. Długość tego wąskiego i mocnego opadającego zadu osiąga ok. 1/3 wysokości w kłębie, natomiast jego szerokość stanowi niemal połowę jego długości. Mięśnie zadu nie są widoczne.

Klatka piersiowa: Długość klatki piersiowej przekracza nieco połowę wysokości w kłębie (stanowi ok. 57%), natomiast szerokość (mierzona w najszerszym miejscu) stanowi nieco mniej, niż 1/3 wysokości w kłębie. Klatka piersiowa sięga lub prawie sięga poziomu łokci, jednakże nigdy poniżej. Żebra bardzo nieznacznie wysklepione, ale nigdy płaskie. Obwód klatki piersiowej, przekraczający o ok. 1/8 wysokość w kłębie, czyni klatkę piersiową dosyć wąską.

Dolna linia: Dolna linia harmonizuje z równomiernie unoszącą się linią, biegnącą wzdłuż brzucha, nie tworząc nagłej przerwy. Brzuch szczupły i podciągnięty; słabizny długości równej długości okolicy nerkowej.

OGON: Nisko osadzony, dosyć gruby, równomiernej grubości na całej długości, dosyć długi, opuszczony do poziomu stawu skokowego lub nieco niżej. W spoczynku – noszony szablowato; gdy pies czuwa – uniesiony trąbkowato nad grzbietem. Włos gładki.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Proste i równoległe. Widziana z boku – pionowa linia, biegnąca od szczytu łopatki, dotyka końców palców. Inna pionowa linia, biegnąca od stawu promieniowo-barkowego, dzieli przedramię i nadgarstek na dwie, mniej więcej równe, części i kończy się w połowie długości śródreżca. Widziane z przodu, kończyny muszą być ustawione zgodnie z pionową linią, biegnącą od szczytu łopatki i dzielącą przedramię, nadgarstek, śródreżce i łapę na dwie, mniej więcej równe, części. Wysokość kończyn przednich od podłoża do łokcia przekracza nieco połowę wysokości w kłębie.

Łopatki: Długość łopatki musi stanowić ok. 1/3 wysokości w kłębie; kąt nachylenia poniżej poziomu musi natomiast wynosić 55°. Szczyty łopatek przylegają do siebie nawzajem; kąt łopatkowo-ramieniowy wynosi 115-120°.

Ramię: Jego długość stanowi połowę długości kończyn, mierzonej od podłoża do łokci. Niemal idealnie równoległe lub prawie równoległe względem płaszczyzny pośrodkowej ciała. Nieco ukośne względem poziomu, z widocznymi i wyraźnymi mięśniami.

Łokieć: Osadzony na poziomie lub poniżej linii mostka, równoległe względem płaszczyzny pośrodkowej ciała; kąt ramieniowo-promieniowy wynosi ok. 150°.

Przedramię: Jego długość stanowi 1/3 wysokości w kłębie. Proste i równoległe; bardzo wyraźny rów łokciowo-nadgarstkowy; kośćciec lekki, lecz mocny.

Nadgarstek: Stanowi przedłużenie prostej linii przedramienia. Wystająca kość groszkowata.

Śródreżce: Jego długość musi stanowić nie mniej, niż 1/6 wysokości przednich kończyn, mierzonej od podłoża do łokcia. Szersze, niż nadgarstek, lecz płaskie i suche, śródreżce jest nieco nachylone od tyłu ku przodowi. Kośćciec płaski i drobny.

Przednie łapy: Owального kształtu (zajęcza łapa), o zwartych i dobrze wysklepionych palcach; pazury mocne i zagięte, brązowe lub cielisto różowe, prawie brązowe, lecz nigdy czarne; opuszki tego samego koloru, co pazury.

KOŃCZYNY TYLNE: Proste i równoległe. Widziana z boku, pionowa linia, biegnąca od tylnej części guza miednicowego do podłoża, dotyka lub prawie dotyka końców palców. Widziana z tyłu, pionowa linia, biegnąca od tylnej części zadu do podłoża, dzieli staw skokowy, śródstopie i tylną łapę na dwie równe części. Długość kończyn tylnych stanowi ok. 93% wysokości w kłębie.

Udo: Długie i szerokie. Jego długość stanowi 1/3 wysokości w kłębie; mięśnie płaskie, zaś tylna krawędź zadu – nieco wypukła; jego szerokość (zewnątrzna powierzchnia) stanowi $\frac{3}{4}$ jego długości; kąt biodrowo-udowy wynosi ok. 115°.

Kolano: Musi znajdować się w linii pionowej, biegnącej od zadu do podłoża. Kąt goleniowo-udowy wynosi ok. 120°.

Podudzie: Nieco krótsze, niż udo; nachylone pod kątem 55° poniżej poziomu. Okrywające je mięśnie są suche i bardzo wyraźne. Lekki kościec; wyraźnie zaznaczone zagłębienie wzdłuż ścięgna Achillesa.

Staw skokowy: Odległość od spodniej części łapy do szczytu stawu skokowego stanowi nie więcej, niż 27% wysokości w kłębie; szeroka powierzchnia zewnętrzna; kąt goleniowo-stępowy wynosi ok. 135°.

Śródstopie: Jego długość stanowi 1/3 długości przednich kończyn, mierzonej od podłoża do łokcia. Cylindrycznego kształtu, w pionowej pozycji, zatem prostopadłe względem podłoża. Bez palców szczytkowych.

Tylne łapy: Nieco owalne, poza tym posiadające wszystkie cechy przednich łap.

CHÓD/RUCH : Galop, na przemian z kłusem.

SKÓRA: Delikatna, dobrze przylegająca na całym ciele do tkanki podskórnej. Kolor zróżnicowany, zgodny z kolorem szaty. Śluzówki i skóra nosa – koloru opisanego w charakterystyce nosa ; nigdy nie mogą być w czarne łaty lub depigmentowane.

SZATA:

WŁOS: Krótki na głowie, uszach i kończynach; półdługi (ok. 3 cm), lecz gładki i płasko przylegający na tułowiu i ogonie; włos prosty i sztywny, jak koński włos.

MAŚĆ:

- Jednobarwna płowa, mniej lub bardziej intensywna, bądź rozjaśniona – np. izabelowata, śniada, etc.
- Płowa, z mniejszą lub większą ilością bieli (biała strzałka na głowie, białe znaczenia na klatce piersiowej, białe łapy, biały koniuszek ogona, biały brzuch; mniej pożądanym jest biały kołnierz). Jednobarwna biała lub biała z rudymi łatami – dopuszczalna. Płowa szata z nieco jaśniejszymi lub ciemniejszymi pojedynczymi włosami – także dopuszczalna.

WIELKOŚĆ I CIĘŻAR CIAŁA:

Wysokość w kłębie:

Psy: Od 46 do 50 cm. Tolerancja do 52 cm.

Suki: Od 42 do 46 cm. Tolerancja do 50 cm.

Waga:

Psy: 10-12 kg.

Suki: 8-10 kg.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.
- Zbieżność osi mózgowcowej i twarzoczaszki.
- Wklęsła kufa.
- Wyraźny przodozgryz lub tyłozgryz.
- Zez.
- Całkowicie wiszące uszy lub uszy nietoperza.
- Ogon zwinięty nad grzbietem.
- Czarne pazury.

- Czarne opuszki (palcowe i środkowe).
- Czarna pigmentacja, nawet w ograniczonej ilości.
- Jednobarwne brązowe lub wątrobiane umaszczenie.
- Czarne lub brązowe łaty.
- Obecność czarnych lub brązowych włosów.
- Pręgowana szata.
- Czarne śluzówki.
- Całkowita depigmentacja.
- Wysokość 2 cm powyżej lub poniżej wysokości marginalnych, uwzględnionych we wzorcu.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.